

εις δύο μόνον τὴν σωφροσύνην νέα; Λουκρητίας καὶ τὴν στωικὴν καρτερίαν δευτέρου Σκαιβόλα.

Εὐγενῆς Γιακατᾶς λεγόμενος ἐκ τοῦ Φιράτου νομ-
φειθεὶς νεάνιδα ἀπεδήμησεν εἰς μακρὸν τόπον· ἄλλος δέ
τις ματαίως πειράσας ταύτην κατὰ διαφόρους τρόπους
ἀπεφάσισε μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν νὰ ἐισβάλῃ ἐνόπλιως
διὰ τῆς βίας καὶ ἐνίκησε τὴν ἀντίστασιν. Ἡ γυνὴ ἐδαμά-
σθη μὲν οὕτως, δὲν ἐδυνήθη ὅμως νὰ χωνεύσῃ τὴν ὕβριν
καὶ τὴν ἐκ τούτου ἀναβρασθεῖσαν εἰς τὴν ψυχὴν τῆς
ἀγανάκτησιν. Ἐπειδὴ ἐπιστρέψαντος τοῦ συζύγου τῆς
ἐκάλεσε πάντας τοὺς φίλους του, καθὼς καὶ αὐτὸν
τὸν φθορέα εἰς πολυτελὲς δεῖπνον. Ἐμφανισθεῖσα δ'
ἐπειτα ἐν μέσῳ τῶν συνδαιτυμόνων τοὺς ἠρώτησεν,
ὅποιας ποιότης ἐκρίνετο παρ' αὐτῶν ἀξία εἶτις βιασθεῖσα
ἀπόντος τοῦ ἀνδρός τῆς παρέβη τὰ τοῦ γάμου χρέη.
Πάντων δὲ ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος ἀνακραξάντων ὅτι
αὐτὴ μὲν ἦτο ἀθῶα, ὁ ἐνοχος ὅμως τοιοῦτο ἐγκλη-
ματος ἐκπερεὶ νὰ φρονεῖθῃ ὡς μόνος αἴτιος, ἰδοὺ λοιπόν,
εἶπεν, ὁ κακοῦργος, ἐκείνον δεῖξασα· ἐγὼ δὲ εἰμι ἡ πα-
θούσα! . . . Ἀμα δὲ ταῦτα λέγουσα αὐτοχειριά-
σθη. Ἄλλ' εὐθὺς ἐπεσεν ἀνηρημένος πλησίον αὐτῆς καὶ
ὁ ἐγκληματίας.

Κατὰ δὲ τὸ 1651 ἡγεμῶν τις Τσοῦγκα τοῦνομα
συνωμόσας κατὰ τοῦ αὐτοκράτορος ἀνεκαλύφθη καὶ
θασανισθεὶς σκληρῶς ἀπέθανε. Ὀλίγῳ δ' ὕστερον ὁ
υἱὸς ἐκδικούμενος τὸν πατέρα αὐτοῦ συνώμοσε καὶ
αὐτὸς κατὰ τοῦ ἡγεμόνος. Συλληφθεὶς δὲ ἐκολάσθη
πολυεῖδῶς διὰ νὰ μαρτυρήτῃ τοὺς συνωμότας. Καὶ
πρῶτον μὲν περιαιριθεὶς μετὰ γῆν ὑγρὰν ἐτέθη ἐπάνω
θερμῆς σποδοῦ, ἔως οὗ ἡ γῆ περιεκολλήθη ἤδη διάπυ-
ρος εἰς τὸ σῶμα ὡς εἰς τὸ τοῦ Ἡρακλέους ὁ χι-
τῶν τοῦ Νέσσου. Ἐπειτα δὲ διετμήθη κατὰ διάφορα
μέρη· ἐπὶ δὲ τῶν πληγῶν σταζόμενος ἀναλελυ-
μένος εἰς κάμινον χαλκὸς ἀπέσπα μετ' ὀλίγον δλοκλή-
ρα τοῦ δέρματος τεμάχια. Ἄλλ' ὁ Ἀρμόδιος καὶ
Ἀριστογείτων ἐκίονος ἀκαμπτος διατιλῶν μέχρις τε-
λευταίας ἀναπνοῆς ὑπέστη καὶ τὸν διὰ ξίφους θάνατον
χωρὶς νὰ φανερώσῃ τῆς ἐπιβουλῆς τὸ μυστήριον.

Οὐδεὶς ἄλλος λαὸς ἐπιμένει τοσοῦτον ἰσχυρογνώ-
μόνως εἰς τὰ πατροπαράδοτα αὐτοῦ ἔθιμα. Οἱ Ἰάπο-
νες σχίζουσι τὴν κοιλίαν των διὰ τοῦ ξίφους, ὁσάκις
θέλουσι ν' ἀποφύγῃσι ἐπονεϊδίστον θάνατον ὡς κατὰ-
δικοί. Ὅταν δὲ θέλωσι νὰ τιμῶσιν ἐξόχως τινὰ ἄν-
θρωπον, σρέφουσι πρὸς αὐτὸν τὰ νῶτα. Ὁ δὲ εὐωχηθεὶς,
ἀφ' οὗ ἐπλήρωσεν ἤδη τὴν γαστέρα, θεωρεῖ ὡς κομ-
ψότητος καὶ φιλοφρονήσεως καθέκον νὰ γεμίσῃ οὐχὶ
μόνον τοὺς κόλπους του ἐκ τῶν παρατεθειμένων καὶ
περισσευόντων πλακουτιῶν καὶ γλυκασμάτων, ἀλλὰ
καὶ σπυρίδας δλοκλήρους, τὰς ὁποίας ἐπιφορτίζει τοὺς
ἐπηρέτας διὰ νὰ τὰς κομίσωσιν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ
ἀπαρραλλάτως σχεδὸν καθὼς εἰς πολυτελεῖς τινὰς βα-
σιλικούς χοροὺς οἱ γαστρίμαργοι ἐφοδιάζονται καὶ εἰς
τὰ μεταταῦτα μετὰ τὰ προσφερόμενα καὶ κυκλοφοροῦντα
σακχαρόπηκτα. Οὐχ' ἦτιον δ' ἴσως φανῇ ἀλλό-
κοτον καὶ ὅτι διὰ νὰ ἀρέσῃ πλεῖστον ἢ ἐρωμένην τοῦς
τὸν ἐραστὴν φροντίζει νὰ βαίψῃ μέλανας ὡς ἔβενον τοὺς
μοργαρώδεις ὀδόντας τῆς.

Οὐδεμίᾳ· χώρῃ ἄλλῃς ἢ χρονολογία ἐκτείνεται:

εις ἀπωτέραν ἀπόστασιν. Διότι κατὰ τὴν κοσμογονίαν
τῆς Ἰαπωνίας προελθόντες οἱ θεοὶ ἐκ τοῦ χάους διήγον
πρὸ μυριάδων γενεῶν εἰς τοὺς κόλπους τῆς γαληνῆς
καὶ ἤρεμου εὐδαιμονίας των. Τότε δὲ τις ἐξ αὐτῶν
ποικίλων τὸν δρόμον τῶν οὐρανίων σωμάτων ἀπεφά-
σισε νὰ δημιουργήτῃ ὑπὸ τοὺς πόδας του τὴν οἰκίσι-
μον ταύτην γῆν. Χάριν δὲ τούτου ἐβύθισε τὴν λόγ-
χων εἰς τὰ ὕδατα, αἱ δὲ βράνιδες συμπαιγέται ἐμόρ-
φωσαν τὸν κόσμον, τὰς κυκλάδας δηλ. τῆς Ἰαπωνίας!
Ὁ αὐτὸς δὲ πολυπράγμων θεὸς πλάσας ὕστερον ὀκτώ
ἑκατομ. ὄντων καὶ δεκασχίλια πράγματα; παρέδωκε
τὸ σύστημα τοῦτο εἰς τὴν φιλιτάτην αὐτοῦ θυγατέρα
τὴν θεὰν τοῦ ἡλίου· αὐτὴ δὲ βασιλεύσασα 250,000
περίπου ἔτη (!) παρέδωκε τὸ κράτος εἰς τέσσαρας
χερσαίους θεοὺς, οἵτινες ἐκυβέρνησαν μόνον 2,091,000
ἔτη (!!) ὁ δὲ τελευταῖος αὐτῶν τρωθεὶς ὑπὸ τῶν
θελγήτρων ἐπιγείου τινὸς ὕμψης, ἐγέννησεν υἱόν, ἐξ
οὗ κατὰγονται οἱ Μικάδοι, δηλ. οἱ πνευματικοὶ Μο-
νάρχοι. Ἡ ἀληθὴς ὅμως ἱστορία τῆς Ἰαπωνίας ἀρχεται
ἐκ τινος τούτων, λεγομένου Ζιμπούτεν Βὸς δηλ.
θεοῦ πορθητοῦ· ὑπῆρξε δε εὐτος κατὰ τὸν Κλαπρόθ
(1). ἀνδρεῖς τις στρατηλάτης Κινέζος, ὑποτάξας
τὴν Νίπον, ἢ Νίφον, καὶ ἀκμάζων κατὰ τὸ 660 π. χ.
ὡς κύριος τῶν Ἰαπωνίων Κυκλάδων.

Οἱ διάδοχοι τοῦ Ἀλεξάνδρου τούτου τῆς Ἰαπωνίας εἶ-
χον διπλὴν δύναμιν, πολιτικὴν δηλ. καὶ πνευματικὴν ἔως
οὗ μεταδούς τις ἐξ αὐτῶν εἰς τὸν τριετῆ υἱόν του τὴν ἱε-
ροφαντικὴν τιὰραν ἐνταῦτ' αὐτῶ καὶ τὸ βασιλικὸν σκήπτρον,
κατέστησε συμβούλιον κηδεμονίας· τοῦτο ὅμως διή-
γειρε τοσοῦτον τὰ πάθη τοῦ φθόνου καὶ τῆς κeno-
δοξίας, ὥστε ἐμφυλίῳ διαρραγέντος πολέμου, ἐνέπε-
πεν εἰς δεσμοτήριον. Ἀπκαλαγείς δὲ τῆς ποιῆς
ταύτης διὰ τιος ἀνδρείου στρατιωτικοῦ Ταῦκό-Σου-
μα καλουμένου, ἀνηγόρευσε Σιόγουν, εἶτε στρατάρχην
τὸν λυτρωτὴν του. Ἀλλὰ συγκεντρώσαντος κατ' ὀ-
λίγον τούτου εἰς ἑαυτὸν πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν, ὁ Μι-
κάδος περιελείφθη, χρόνον προϊόντος, ὡς εἰδῶλον, ἢ
σκιὰ τῆς ἀρχῆς, τιμώμενον μὲν ὑπὸ τῶν ὑπηκόων,
ἀλλ' ἀνίσχυρον.

Ἐπειδὴ δὲ δοξάζεται κοινῶς ὡς θεογενῆς, εἶτε ἐκ
θεῖας ὀρμώμενος γενεᾶς, ὀλίγον φροντίζει περὶ τῶν
ἐπιγείων πραγμάτων, παρεμβαίνει δὲ μόνον εἰς τὰ τῆς
θρησκείας, ἀγιάζει δηλ. καὶ κηρύττει ὡς δόσιους τοὺς
ἐπιφανεῖς ἄνδρας, τῶν ὁποίων τὰς πράξεις μανθάνει
παρὰ τοῦ Σιόγουν, ἀποδίδει εἰς τοὺς ἡγεμόνας, ἢ με-
γιστάτους διαφόρους προσηγορίας ἱεροπεπείας, προσδιο-
ρίζει τὴν ἡμέραν τῶν ἐσρτῶν, ρυθμίζει τὰς θεολογι-
κὰς συζητήσεις καὶ ἐφορεύει τὰ τῆς παιδείας, ἥτις ἐκ-
τός τῶν κατωτέρων φροντιστηρίων ἔχει 6 μὲν πα-
νεπιστήμια εἰς διάφορα μέρη, μίαν δὲ ἀκαδημίαν, συν-
τάττουςαν τὰ χρονικὰ τῆς ἐθνικῆς ἱστορίας, τὸ μνηο-
λόγιον κτλ.

Ὡς υἱὸς ὅμως, ἢ ἀπόγονος τοῦ ἡλίου καθηταί τι-
νας ὥρας καθ' ἐκάστην ἐπὶ τοῦ θρόνου ἀκίνητος ὡς

(1) Σοφὸς Γάλλος, διάσημος διὰ τὰς περὶ τὴν
ἀρχαιολογίαν καὶ τὰς γλώσσας τῶν ἈσIANῶν ἐ-
θνῶν γνώσεις του.